

داستان موفقیت خانم ناهیده!

خانم ناهیده ۴۰ سال عمر دارد و در قریه بشته ولسوالی پغمان ولایت کابل با شوهر و 4 فرزندش زندگی می کند. خانم ناهیده میگوید که از دیر ها به اینسو به مرض معده و کمخونی مساب بود و به داکتر های زیادی مراجعه نموده ولی بیماری اش بصورت کلی معالجه نگردیده است.

او می گوید: "سرپرست من و خانواده ام تنها شوهر ناتوانم بود که قبلا در یکی از فابریکه های نجاری یک دستش را از دست داده بود. ما با چهار فرزند خود زندگی دشواری را به سر میبردیم و هیچ منبع مشخص عایداتی هم نداشتیم، تا اینکه از خدمات برنامه ملی باغداری و مالداري وزارت زراعت مستفید شدیم".

به گفته وی متخصصین وزارت زراعت در قدم نخست برایش در رابطه به طریقه کاشت ترکاری های مختلف و عرضه آنها به بازار و همچنان فواید استفاده از ترکاری معلومات ارایه گردید.

به گفته خانم ناهیده، ضمن این رهنمود: "برایم تخمیانہ جات با کیفیت چون { کدو، ملی سفید، ملی سرخک، فاصلیه، مرج دلمه، شلغم، ریحان، گلپی، سیر، نخود، پیاز، زردک، کرم و غیره توزیع نموده و وسایل ساختن یک سبز خان متوسط با کیت تولید ترشی و مربا و غیره را دریافت نمودم".

بعد از بدست آوردن معلومات مربوط و ضروری تصمیم گرفتم که بالای زمین خود که مساحت آن نیم جریب می باشد یک گرین هاوس را ایجاد سازیم و آنرا به یک یک منبع دائمی عایداتی تبدیل سازیم.

به گفته خانم ناهید حالا من در تونل پلاستیکی حتا در فصل زمستان نیز میتوانم از ترکاری های تازه و مفید کشت و از آن استفاده کنم و همچنان میتوانم دوشادوش شوهر ناتوان خود حامی فامیل خود باشم".

ناهیده علاوه میکند: "در نتیجه استفاده زیادی ترکاری به حیث غذا و فعالیت های فیزیکی که من در گرین هاوس و تونل پلاستیکی جهت بدست آوردن سبزی های مفید انجام میدهم به داکتر کمتر مراجعه مینمایم و مرض معده و کمخونی که داشتم کاهش یافته است، صحتم رو به بهبود و اقتصاد خانه هم در حال تغییر مثبت است.

وی می افزاید که عاید روزان ایشان به ۲۰۰ الی ۲۵۰ میرسد که از سوی شوهرش در بازار ولسوالی پغمان به فروش میرسد.